

betale disse $1\frac{1}{2}$ Million. Det maa ogsaa nøje oplyses, om disse $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ere komne Sparerne i Sparekassen til gode; thi hvis disse $1\frac{1}{2}$ Million ikke ere komne de sjællandske Bønder til gode, kan Statskassen heller ikke paa nogen Maade forlange, at de sjællandske Bønder skulle tilbagebetale dem. Den højtærede Konseilspræsident har intet oplyst om, hvorvidt han har sikret sig, at disse $1\frac{1}{2}$ Million ere komne Sparerne i den sjællandske Bondestands Sparekasse til gode. Jeg maa for øvrigt sige, at det har været overordentlig vanskeligt for ham, saa vidt jeg har forstaaet Situationen, at skaffe sig saadanne Kauteler. Man kunde tænke sig, at der paa det Tidspunkt i Sommer, da disse $1\frac{1}{2}$ Million udbetaltes til den sjællandske Bondestands Sparekasse, endnu var nogle tilbage af de Kreditforeningsobligationer, som Sparekassen dog formodentlig en Gang maa have haft, om det end nok er muligt, at det i de senere Aar er gaaet saadan, skønt det lyder aldeles fantastisk, at naar Sparerne indskøde Penge i Sparekassen, tog Alberti ganske simpelt de kontante og rede Penge og puttede dem i sin egen Lomme, og saa skrev han op paa et Stykke Papir, at han havde købt nogle Kreditforeningsobligationer, som han gav opdigtede Nummere. Saaledes synes det virkelig at have set ud i den sidste Tid, men det er givet, at det ikke har været saaledes hele Tiden; der har en Gang eksisteret nogle af de $9\frac{1}{2}$ Million Kreditforeningsobligationer, som han til sidst falskelig angav skulde være til Stede. Lad os tænke os, at der endnu i Sommer har været nogle af disse Obligationer tilbage, f. Eks. et Par Millioner. Naar da Finansministeren laante Alberti $1\frac{1}{2}$ Million kontant, sattes derved Alberti i Stand til at realisere denne sidste Post paa et Par Millioner af Kreditforeningsobligationer og bortsvindle de derved indvundne Penge, medens han ellers havde været nødt til at belaae eller sælge disse Obligationer til Fordel for Sparekassen. Det foreligger desuden som en Mulighed, at de $1\frac{1}{2}$ Million, som Alberti har faaet til Disposition af Statskassen, ikke ere komne Sparekassen anderledes til gode end de andre Penge, som bleve indskudte i Sparekassen, det vil sige, at de ere komne

til ganske flygtigt at passere den sjællandske Bondestands Sparekasse for derefter at gaa ud i den Albertiske Svindel. Hvis dette er Tilfældet, og disse $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. saaledes ikke ere komne de sjællandske Sparere mellem Bønderne til gode. . . (Afbyrdelse). . . Vi kunne godt sige sjællandske Bønder, for det er næsten udelukkende Bønder, der indskød Penge i den sjællandske Bondestands Sparekasse. . . (Afbyrdelse). Og Tjenestefolk, ja; hvis man tager Bønderne i snævrere Forstand, saaledes som man er tilbøjelig til at gøre det ude i Sognene paa Sjælland, hvor man siger om Gaardmanden, at han er Bonden, og taler om Bonden og hans Karl og hans Husmand, saa er det ogsaa andre end Bønderne, for det er ogsaa Husmænd og Tjenestefolk paa Landet. Men alle disse Folk, som have indskudt Penge i den sjællandske Bondestands Sparekasse, kunne virkelig ikke være forpligtede til at tage et Tab, hvis disse $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ere bleyne bortsvindledede ligesom de andre Midler, der bleve indskudte i den sjællandske Bondestands Sparekasse, medmindre det gennem en retslig Undersøgelse oplyses, at den højtærede daværende Finansminister har været i velbegrundet god Tro.

Det maa efter min Mening ogsaa nødvendigvis gennem en retslig Undersøgelse nøje konstateres, hvad det er, der er blevet sagt af en Nationalbankdirektør til Departementschefen i Indenrigsministeriet, og hvad denne har sagt til den højtærede Indenrigsminister, paa hvilket Tidspunkt disse Samtaler have fundet Sted, ligesom det ogsaa maa oplyses gennem en retslig Undersøgelse og under Edstvang, naar den højtærede Indenrigsminister har henvendt sig til Konseilspræsidenten i den Anledning, og hvilken Samtale der har fundet Sted mellem Konseilspræsidenten og Indenrigsministeren paa det da foreliggende Grundlag, naar disse Samtaler altsaa have fundet Sted, hvorledes de ere forløbne, og med hvilken Begrundelse den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Konseilspræsident have taget deres skæbnsvangre Beslutning om intet at foretage sig overfor Forbryderen Alberti, skønt de i 1906 allerede vare saa alvorligt advarede imod ham. Alt dette, tror jeg at turde sige paa de sjællandske Bønders Vegne, at de ab-